

ZUTATEN:

Wermutpulver, Angelikawurzel, Manna, Natur-Kampfer, Rhabarberwurzel, Sennesblätter, Theriak venezian (o. Meereszwiebel), Zitwerwurzel, Eberwurzwurzel, Myrrhe, Safran

SVENSKDROPPAR

tyska: Schwedenbitter, Schwedentropfen, Schwedenkräuter

log aloe X 5 g myrra X 0,2 g safran

log sennablاد " log kamfer **

x 10 g rabarberrot X 10 g slttverrot X log manna

X log »Theriak venezian« X 5 g spåmanststelrot X log angellkarot

Schwedenbitter = SVENSKDROPPAR den lilla satsen

Örterna fylls i en 2-liters flaska tillsammans med 1/2 liter 38- - 40 procentigt korn- eller bra fruktbrännvin. Får under 14 dagar stå i sol eller på varm plats. Skakas dagligen och innan man silar i mindre flaskor samt även före varje användning. Den resterande vätskan kan under obegränsad tid vara tillsammans med örterna. Häller man över i mindre flaskor, tillsluter man dem väl och förvarar dem på kylig plats. Dropparna är hållbara många år och blir ännu verksammare med tiden.

* Istället för aloe kan även malört (vermut) användas. ** Endast natur-kamfer får användas.

Enligt tradition: Receptet hittades bland skrifterna efter den berömde svenske läkaren Med Dr Rektor SAMSTs död. Dr Samst förolyckades vid ridning 104 år gammal. Även hans föräldrar och förfäder uppnådde en mycket hög ålder.

Det jag nu kommer att tala om låter nästan som en saga, och ändå hände allt sanningsenligt och exakt så här: Jag var nygift och mycket sjuk när jag kom till Österrike. Som flykting, fördriven från den tysktalande delen av »Sudetenland« som var mitt hemland, insjuknade jag i ett bayerskt läger i tyfus, en svår köttförgiftning med gulsot och tarmvred. Längre än 1/2 år låg jag på ett sjukhus. Då min man förde mig, mitt barn och våra mödrar till Österrike, stod jag på mycket vacklande, ostadiga ben. Smärtorna som kom över mig om nätterna kändes som om ett svärd genomborrade min kropp. I dessa ögonblick kunde jag varken sitta, ligga, gå eller stå, samtidigt skakades jag av krampaktiga kräkningar och diarréer. Jag var ett hjälplöst »människovrak«. Läkaren konstaterade efterkänningar från tyfussjukdomen, som ofta kan uppträda under många år. En dag kom en främmande kvinna till oss. Hon hade hört talas om min sjukdom och ville gärna hjälpa. Med sig hade hon en liten flaska med ett mörkbrunt, starkt luktande innehåll som hon kallade »Svenska örter«. Hon hade själv befriats genom detta medel från en svår sjukdom. Det tillhörde också en »gammal handskrift« som i 46 punkter förklarade hur dropparna kunde bota nästan varje sjukdom. Receptet kom i från en berömd svensk läkare. Alla medlemmar av hans familj har uppnått en ovanligt hög ålder. Enligt punkt 41 läker dropparna t o m »pestsvullnader och bölder, även om de redan har satt sig i halsen«. Den lilla flaskan fick stå i mitt husapotek så länge. Jag trodde helt enkelt inte på att dessa enkla droppar kunde ge mig min hälsa tillbaka, eftersom inte ens läkaren kunde hjälpa. Snart fick jag dock lära mig något annat. Jag satt med en jättestor korg med päron som i sin övermognad fortast möjligt skulle komma till användning, då jag åter fick ett smärtanfall. Eftersom man hade försäkrat mig om att dropparna inte endast kunde användas till invärtes bruk utan även utvärtes som

omslag, dröjde jag inte länge, tog en bit bomull, fuktade den med dropparna och lade den som omslag på min mage, på detta en plastpåse och så min höfthållare över det hela. Jag satte mig åter till mitt arbete. Efter en stund genomströmmade en underbar, välgörande känsla min kropp och helt plötsligt var det som om någon med en enda handrörelse hade dragit allt det sjuka ur min kropp. Jag kan försäkra att jag med detta enda omslag, som jag hela dagen hade under min höfthållare, blev av med alla besvär som plågat mig så många månader. Sjukdomen var som bortblåst, något anfall upplevde jag aldrig mer. Vår vid den tiden sexårige son blev biten i ansiktet av en'schäferhund. Barnet såg fullständigt vanställd ut. Senare täcktes ansiktet av ärr i form av mörkröda valkar, som från näsan drog ned mot mun och haka. I den »gamla handskriften« läste jag vid punkt 31, att dropparna tar bort alla ärr och märken också efter skärsår, även om de är gamla. Man får fukta ställena med »Svenskdroppar« upp till fyrtio gånger. Vi fuktade alltså vår sons ärr varje kväll före sänggående. De försvann spårlöst, även de som gick långt in i näsan.

Med sådana erfarenheter kom jag 1953 till en mindre stad. Vid ett besök på en liten bondgård påträffade jag frun i huset, mor till två små barn. Hon var sysselsatt med att mjölka sina kor. Hennes hälsning lät så här. »Om du vill ställa mig mot väggen, så får du utan vidare skjuta mig«. Hon led sedan veckor av en out-

hårdlig huvudvärk. Läkaren misstänkte tumör i huvudet och hon hade fått tid för röntgenundersökning. Samma kväll skickade jag min son med »Svenskdropparna« till henne för ett omslag, som åtminstone för natten kunde lindra hennes smärtor. Vilken överraskning att nästa dag klockan 7 se hennes man stå utanför min dörr och fråga: »Vad var det du skickade min fru? Knappt ett par minuter efter hon hade lagt på det fuktade omslaget försvann den fruktansvärda värken och på morgonen hade genom näsan och svalget lossnat två stycken tjocka, rödbruna proppar.« Det var en framskriden, kronisk inflammation i pannans bihålor, som med ett enda omslag kunde läkas. Ännu idag är kvinnan en övertygad anhängare av »Svenskdropparna«. Hon kunde senare på samma sätt befria sin lilla dotter från en svår lunginflammation. »Dropparna« fick sedan aldrig mer fattas i hennes husapotek.

Även en annan kvinna led under månader av varbildning i pannans bihålor. Att andas genom näsan var omöjligt. Dessutom hade hon en våldsamt huvudvärk. Starka antibiotiska medel och bestrålning blev utan resultat. Då gjorde hon omslag på panna, ögon och näsa med Svenskdroppar. Redan efter den första natten kände hon en betydlig lättnad. Efter det tredje omslaget avgick stora varproppar genom näsan.

Till utseendet kände jag en ung kvinna som efter sin sjätte förlossning såg sjuklig och helt genomskinlig ut. När jag en gång talade med henne, hörde jag att hon sedan en tid tillbaka var oförmögen att äta något. Barnen fick hon lämna ifrån sig. Jag rådde henne att använda Svenskdroppar. Efter ungefär tre veckor kom hon åter, sund och fräsch, emot mig. Dropparna hade verkat som ett under. Hon kunde äta allt, och barnen kunde hon åter ha hos sig i hemmet. »Det var som om något elakt hade lämnat min kropp« menade hon och berättade att hennes mor legat på lasarettet med en tjock uppsvullen fot. Innan dess var hon en lång tid tvungen att gå med käpp. 75 injektioner hade inte kunnat hjälpa henne. Dottern skickade »handskriften« till modern och rekommenderade Svenskdroppar, som hjälpte henne snabbt. Foten blev normal och käppen behövde hon inte längre.

En dag erhöll jag ett brev från Tyskland. Jag ombads av en bekant att ägna mig åt hennes systerdotter, som vid den tiden vistades på kurhotellet nära min bostad. Då jag såg patienten för första gången blev jag helt förskräckt. Hon lyftes ur bilen. Två kryckor fick följa med. Trots hjälp och stöd tog det mer än en kvart för hennes förkrympta kropp att ta sig till mitt hem en trappa upp. Båda fotlederna var deformerade, fingrarna förvridna och ej istånd att hålla i något. När hon gick släpade hon benen efter sig, och överkroppen fick hon med ett ryck kasta framåt. Jag stod i min dörr, båda händerna pressade mot hjärtat, och kunde inte säga mera än: »Hur kunde ni, unga människa, få en så förskräcklig sjukdom?« - »Över en natt efter min fjärde förlossning« blev svaret. Helt plötsligt alltså, så att säga över natt låg den unga söta kvinnan invalidiserad i sin säng. I Tyskland tog man henne från läkare till läkare. Under fyra år var hon två gånger om året på en specialkurort i Österrike, men det blev endast lindring, ingen bot. Då hon sedan tog kaffekoppen med de förvridna händernas yttersidor, skar mig åsynen i hjärtat. Jag rekommenderade henne Svenskdroppar som man vid den tiden i Tyskland kunde köpa under namnet ' »Crancampo«. Idag förs de av många apotek och droghandlare som »Schwedenbitter, Schwedenkräuter eller Schwedentropfen« enligt förutnämnda recept. Jag rådde henne att klamra sig vid dem som« till ett halmstrå«. Det hände i februari 1964; september samma år bad mig kvinnan per telefon att möta henne vid bussen i min stad. Först blev jag rådlös, men sedan helt överraskad då den unga kvinnan endast stödd på en käpp, skrattande gick av bussen. Händerna var normala, utan förvridning eller vanställighet, likaså hade en stor del av fötternas deformation försvunnit. Endast på det vänstra benet var knät och fotknölen svullna. Även detta försvann helt till den tredje augusti 1965 alltså ett år senare. Sista gången kom hon utan käpp och fullkomligt återställd. Vid förlossningen av hennes fjärde barn hade njurarna påverkats och det hade utlöst de fruktansvärda deformationerna. Hon hade tre gånger dagligen klunkvis tagit en matsked Svenskdroppar i varmt vatten, fördelat före och efter måltiderna. Trots att örterna är upplösta i

alkohol hade njurarna ej tagit skada.

Jag vill anföra en upplevelse till om »Svenskörternas« otroliga verkan. Min i Tyskland boende syster meddelade, att en bekant i Leipzig sedan femton år tillbaka varit bunden vid rullstol. Under krigsåren hade hon varit i Prag och tvingades, ett öde för tusentals tyskar, att bo i husets källare. Där fick hon vistas många veckor utan halm eller någon som helst bäddutrustning. Snart visade sig svåra deformationer i lederna. Det slutade med ett liv i rullstol. Inte förrän hennes man plötsligt avled hörde jag om hennes öde. Den ensamma förlamade kvinnan var tvungen att lämna sin lägenhet och hänvisades till ett möblerat rum. Det är inte tillåtet att sända örter eller mediciner från Österrike till DDR. Alltså måste jag varje gång posta »Svenskörterna« från en gränsort i Bayern, vilket jag gjorde varannan månad. Snart erhöll jag tacksamma brev. Den sjuka tog tre gånger dagligen en matsked av dropparna i något vatten, uppdelat före och efter måltiderna. Deformeringsarna hade långsamt minskat och lederna blev rörligare. Vi bad

böner hon i Tyskland och jag i Österrike. Efter ett 3 /4 år hände det att den förr orörliga, nu sakta tillfrisknande kvinnan efter att 15 år varit bunden vid rullstol för första gången själv kunde lämna sitt hem; det gick framåt. Hon kunde åter tvätta sina fönster och utföra andra hushållsarbeten, som hittills hjälpsamma människor gjort åt henne. Hennes förtroende till Gud var under hela den långa sjukdomen stort, vilket följande belyser: Ett lindträd framför fönstret blev under hennes tärande sjukdom livets glädjeämne. Trädets grönska och blomning, bladens gulnande och vissnande, det glada fågellivet under vintermånaderna fyllde henne med en värmande lyckokänsla. Hon tackade Gud dagligen för den fina gåvan. En gång badade vi i en närliggande sjö. Vi använde där en bjälke med hårda kanter som sittplats. En dag var den lutad mot ett staket när vi kom. Där intill hade jag den gången ställt min badväska. Innan vi gick hem ordnade jag, halvt böjd över väskan, våra badkläder. Plötsligt kändes det som om blixten hade slagit ned i mig. Den tunga bjälken föll rakt på mitt ben. Benet fick från knäet och nedåt en mörk blårod färg, och det uppstod två knölar, stora som knytnävar. Jag bars till bilen och senare upp till rummet. Min man ville hämta läkare men jag bad honom först göra omslag med Svenskdroppar. En och en halv timme senare kunde jag obehindrat gå ned till matsalen. Nästa dag var benet som förr, inte de minsta blåmärken syntes. De stora knölarerna hade också försvunnit.

En gång till hände det något vid sjön. En fyraårig flicka fick vid badet ett stick av en bålgeting på överarmen. Armen svullnade upp förskräckligt. Jag hämtade »dropparna«. Innan föräldrarna hann klä på flickan, var jag där med ett omslag. Medan vi gick till bilen höll jag den fuktade bomullsbiten kvar på det sjuka stället. När vi efter ca tre minuter kom fram till bilen, var svullnaden redan borta. Läkaren behövde vi inte uppsöka.

Vi plockade hallon, då jag blev stucken av en giftig Insekt i tummen. Över natten svullnade tummen upp till sin dubbla storlek. När jag gick för att handla såg en kvinna förskräckt på min tumme och tyckte: »Ni måste genast till lasarettet. En sådan infektion kan leda till döden!« På kvällen ordnade jag med ett »Schwedenkräuteromslag« och på morgonen var min tumme åter normal.

En gång hade jag otur i tvättstugan. Det var på den tiden då maskinerna tvättade, men inte sköljde. De tämligen intrasslade plaggen måste dras ur det heta vattnet med en tång av trä. Nu är det mitt sätt att snabbt och med stor fart klara av saker och ting. Tången gled av och flög direkt i mitt öga. Bedövad av smärta och halvblind kände jag mig fram och upp för trappan. Jag hade knappt lagt det våta omslaget på ögat så slutade de starka smärtorna. Efter en stund tittade jag i spegeln på mitt ansikte. Området runt ögat var ett enda blåmärke. Med den fuktade vadden, tätad med en bit plast och omlindad med en hopvikt duk vandrade jag en kvart senare tillbaka till tvättstugan. Efter detta använde jag samma omslag några nätter för att ingen skada skulle uppstå bakom ögat.

Varje år var jag på en kur i en Kneipp-badort. En dag kom föreståndarinnan med en kvinna, som var böjd av smärta. Hon led av svåra gallstensanfall(kolik) och sökte mitt råd. De många medicinerna hade inte hjälpt och läkaren var helt inriktad på operation. Jag bad henne sedan ta av kläderna och placerade ett »Schwedenkräuter-omslag« på gallområdet. Vid sådana omslag bör man först stryka på flott eller ringblomsalva, eljest kan alkoholen torka ut huden för mycket. Man lägger en bomullsbit fuktad med dropparna och lätt urvriden på det smärtande stället, lägger ett torrt lager bomull och en plastbit över som värmande skydd och håller omslaget på plats med en duk. När det hela tas av, skall huden pudras för att undvika klåda eller hudirritation. Jag skulle just hjälpa patienten att dra höfthållaren över omslaget, då hon reste på sig och utropade. »Nu är alla smärtor borta!«

Sedan många år brukar jag bistå en mycket ensam kvinna. Dialogen mellan oss var besvärlig på grund av

hennes lomhördhet. I den »gamla handskriften« står också.« Dropparna ger det förlorade hörselsinnet tillbaka«. Alltså fick kvinnan enligt mitt råd flitigt fukta hörselgångarna med Svenskdroppar. Det fuktade pekfingret införs i hörselgången. Man får dock inte glömma att då och då använda lite olja på samma sätt för att undvika klåda. Kvinnan fuktade dessutom området runt om öronen, ögonen, tinningarna och pannan. Plötsligen hörde hon igen och fick samtidigt ett ungdomligt, fräscht ansikte. När hon en gång steg av en buss, stöttes hon omkull av en bil och föll rakt på ansiktet. Ater var det Svenskdropparna som återställde det blåroda ansiktet. Den första februari fyllde hon 89 år. Nu hör hon igen och vi kan förstå varandra gott. Ofta berättar människor som besöker mina föredrag, att de genom Svenskdropparna kunnat lägga ifrån sig sina hörapparater och åter kunde höra normalt. Dropparna hjälper alltså t o m vid hörselskador förutom att de hjälper överallt in- och utvärtes där värk uppträder. Genom god blodtillförsel försvinner smärtorna snabbt från de angripna områdena. Därför är det t ex även lämpligt att lägga omslag med Svenskdroppar på bakhuvudet hos epileptiker. Deras anfall har för det mesta sin orsak långt bakåt i tiden; kanske en skada på huvudet eller en chock i barndomen.

Vid ett föredrag kom en ung man fram till mig. Han hade upplevt en fruktansvärd olyckshändelse med

bil; dubbelbrott på skallbasen. När skadorna var läkta, fick han dagligen några epileptiska anfall. Jag rekommenderade omslag med Svenskdroppar på bakhuvudet och fyra koppar brännässelte med tillsats av två matskedar av »dropparna« att dricka dagligen. Vid svåra epileptiska sjukdomar är det viktigt att samtidigt dricka brännässelte. Ett par månader efter detta kom mannen förbi mitt hus, stannade upp och berättade »över staketet« att hans anfall hade försvunnit helt.

Hjärnhinneinflammation, huvudskador genom slag eller fall, stamning och språkstörningar behandlas med goda resultat genom omslag med Svenskdroppar på bakhuvudet. Sådana omslag hjälper också vid slemsäcksinflammationer. Än en gång vill jag påminna om att läkare bör uppsökas i första hand när det gäller svårare sjukdomar.

Som framgick ur många brev, ledde mina råd att lägga omslag med Svenskdroppar på ögonen vid näthinneavlossning och porös näthinna, till goda resultat. Alla dessa människor hotades av blindhet! Omslagen läggs dagligen under en timme på de tillslutna ögonen. Man skall inte underlåta att lägga sådana omslag också på friska, överansträngda ögon, och samtidigt stryka på dropparna och föra dem med fingret mot ögonvrån. På det sättet kan man behålla en bra syn in i hög ålder.

Svenskdropparna, som är så värdefulla för vår hälsa, borde inte saknas i något husapotek. Inte endast i hemmet bör man ha en liten flaska till hands. En sådan blir också en trogen följeslagare på resor. Ofta är maten på vägen en besvikelse och man behöver något som stärker magen och gallan, eller man känner sig matt och överansträngd. Då är »dropparna« ett verkligt elixir. Man tar en klunk utspädd med vatten, stryker dropparna utvärtes på tinningarna, pannan, ögonpartierna och omkring öronen och genast känner man förnyade livsimpulser i hela kroppen.

Har man plötsligt fått snuva med trötthet, olustkänsla, tryck i pannan och magen, behöver man endast fukta en bomullstuss med dropparna, hålla den för näsan och Inandas djupt, så känns det lättare i näsan och huvudet. Har förkylningen gått ned i bronkerna, så inandas man dropparna med öppen mun. Även då märker man en snabb förbättring. Under influensatider tar man dagligen en tesked i ljummet vatten, så är man skyddad mot influensa. Var man än har smärtor, så hjälper Svenskdropparna vid alla tillfällen, tagna invärtes, som ingnidning eller som omslag.

För ett par år sedan insjuknade jag i njurkolik. Min läkare lämnade genast sin mottagning för att besöka mig. Under tiden hade jag tagit ett omslag med dropparna på njurområdet. När läkaren kom, hade jag Inga smärtor kvar. Jag var ledsen över att jag slösat med doktors dyrbara tid i onödan. Men han ville endast veta hur jag så fort kunde bli av med en sådan kolik. När han hörde att det var ett omslag med »Schwedenkräuter« som hjälpt, tyckte han: »Utmärkt, då behöver vi ingen spruta«. Han var nämligen mycket välinformerad om dessa örter. Om jag någon gång kommer till hans mottagning, låter det bara: »At dig skriver jag Inte ut något du har ju dina örter«! Det var också han, som lärde mig en del andra örters betydelse.

En gång uppsökte mig en gammal gumma, som under många år varit tvungen att använda käpp. Hon var helt förvriden av reumatism och gikt. Inga mediciner hade varit till hjälp, och även nerverna var mycket dåliga på henne. Tre gånger dagligen en tesked Svenskdroppar i nässel- och åkerfräkenste som dryck under tre veckor blev medlet som hjälpte.

Kring Kyndelmässaftonen sker många begravningar påstås det. En körsångerska skadade just då ett ben vid skridskoåkning. Vi var inte många i kören, så hon saknades mycket. Efter kyrkobesöket träffade jag henne i staden. Det var omöjligt för henne att gå upp för trappan till läktaren med det stela knäet. Kort

efter detta var jag hos henne med min omslagsutrustning. Som gift med en läkare såg hon skeptiskt på mina förberedelser. Det ändrade sig efter några ögonblick då hon utan möda kunde böja knäet, och även när hon dagen därpå med lätthet kunde gå upp för den branta trappan i kyrkan. Men tyvärr saknades snart en annan sångerska som hade vrickat fotleden vid den eljest så sunda vinter-idrotten. Hon hade redan behandlats på lasarettet. Sångerskan som hade fått hjälp med knäet övertalade mig att uppsöka den nya patienten. Jag gjorde det inte så gärna efter sjukhusbehandlingen, men till sist blev jag rädd för att jag nästa gång kanske skulle vara helt ensam vid körsången, och, det blev avgörande. Den skadade låg på soffan med starkt uppsvullen fot. Vid lasarettsvistelsen hade hon endast fått rådet att hålla foten högt. Hon hade mycket ont. Mitt omslag med örterna minskade smärtan på en gång. Nästa dag kom hon till körsången trots halka på vägen. Värken var borta, den svullna foten normal och vårt requiem räddat.

Vid ett besök på landet såg jag i en restaurang en man som vred sig i smärtor. Han hade ofta sådana anfall. Medikamenten hjälpte inte. Jag hämtade mina Svenskdroppar, blandade en matsked i ljummet vatten och bjöd honom på det. Medan han tömde glaset fick han åter färg i ansiktet. Han kunde knappt fatta att smärtorna försvann ögonblickligen. Ett och ett halvt år senare kom jag åter till samma plats. Hän

delsen hade jag glömt. Då tilltalades jag av en herre som tackade mig med översvällande ord. Han såg många år yngre ut. Dropparna hade han tillagat själv och använt dem invärtes. Alla besvär i bukspottkörteln och den akuta gastriten hade läkts. Eftersom dropparna läker bukspottkörteln kan man rekommendera dem också till sockersjuka. Märken, vårtor, fläckar och t o m blodsvamp (hämangiom) och talgkörtlar försvinner om man ofta fuktar dem med dropparna, likaså liktornar och hemorrojder. Dropparna hjälper vid öronsusningar och ringningar i öronen, om man fuktar en bomullstuss och lägger den i örat. De förbättra minnet om man ofta fuktar den översta huvudkotan, de renar blodet och främjar cirkulationen, hjälper vid kolik och dålig matsmältning, huvudvärk, alla mag- och gallbesvär samt lever- och njursjukdomar, även om alkoholen är förbjuden. Vid tromboser och veninflammationer stryker man först på millimetertjockt ringblomsalva och därpå lägger man omslag med Svenskdroppar. Efter läkningen gör man fotbad med brännässelte för att få en god blodcirkulation. Dropparna är även till hjälp vid trög mage, yrsel, t o m vid förlamning. De är ovärderliga vid alla sjukdomar. De kan vara till stor hjälp också vid can. cersjukdomar. Vid akuta smärtanfall tar man en matsked av dropparna i litet vatten eller örtte. Tar man tre gånger dagligen, morgon, middag och kväll, en tesked i litet vatten eller örtte, underhåller man sin hälsa och arbetskraft upp i hög ålder. Eftersom dropparna används vid alla sjukdomar, kan man tala om att de återställer och underhåller människornas hälsa. De väcker livsimpulsen och stärker livskraften, vilket nu för tiden behövs mer än någonsin. Bevara hälsan, arbetskraften och glädjen inför en uppgift i familjen och för era medmänniskor med det underbara elixiret!

Vid ett besök på en bondgård hörde jag, att ägarens 12-årige son stod inför en öronoperation. Bakom trumhinnan hade en varhård bildats efter en inflammation. Jag var inte mycket för operationen, då jag visste att hörselsinnet kan försvinna i anslutning till operativa ingrepp. Vi dränkte bomullstussar och förde dem försiktigt in i hörselgången. Dropparna drog dagligen så mycket var ur örat, att smärtorna snart var borta och en operation inte längre nödvändig.

En ung kvinna, mor till fem barn, led av en obotlig cancersjukdom i tarmen. Läkaren räknade endast med några dagar till att leva. Jag rådde till omslag på buken vid de sjuka ställena i tarmen och samtidigt invärtes till blötlagda kalmusrötter, (en kopp vatten och en struken tesked kalmusrot) en klunk före och efter varje måltid. Dessutom till ett blodrenande ringblom-, rölleka- och brännässelte i lika delar. Av teet dricker man under dagen klunkvis minst två liter. Patienten har långsamt blivit så bra att man nu kan räkna med ett fullständigt tillfrisknande.

Jag erhöll ett brev från en kvinna i Hellbronn som skrev: »Min 41-åriga släkting, bosatt i Sacramento/Kalifornien lider nu dagligen av svåra tarmlödningar. Läkarens diagnos var entydigt cancer i tarmen. En konstgjord utgång medelst operation var nödvändig. Jag skickade henne genast Er bok, 'Hälsa ur Guds apotek', Svenskdroppar och andra örter, bl a kalmusrot, ringblommor och rölleka samt brännässlor. Patienten rättade sig exakt efter anvisningarna i boken. Nu efter ett år är hon åter frisk och arbetsför. De svåra tarmlödningarna upphörde fyra dagar efter tekurens början. Tröttheten och viktförlusten försvann efter hand.«

En 52-årig man hade under 10 år behandlats för hjärtastma. Han tog dagligen åtta tabletter av någon medicin. Sedan flera år kunde han endast sova i sittande ställning. När han gick, fick han sträcka upp armarna vid varje steg. Hans andning var rosslande. Jag trodde mig förstå, att besvären inte hade sin orsak i hjärtat utan i levern. Jag lade omslag med Svenskdroppar på leverområdet. Dessutom skulle han morgon och kväll dricka en kopp mattlummerte med en tesked Svenskdroppar. Att mitt antagande varit rätt, visade sig redan under den första natten. Äntligen kunde han sova liggande. Sedan år tillbaka kunde

han på grund av den svåra andnöden inte lämna huset. Svenskdroppar och mattlummer ledde till en så snabb förbättring, att han efter tre dagar kunde gå omkring i sin lilla trädgård ett par gånger om dagen. Nu kan han se fram emot ett normalt hälsotillstånd.

En gång ville ett sår efter en operation inte läkas. En ordentlig klunk av »dropparna« åstadkom läkning över natt. Under tre år hade det varit ett öppet sår som fick läggas om ett par gånger per dag. En enda intagning av örterna ledde till läkning.

Långvariga Inflammationer och varbildningar, ofta som följd av olyckshändelser som opererats eller punkterats har läkts genom omslag och intagning av Svenskdroppar.

En hushållerska på en prästgård berättade en gång att hennes 23-åriga systerdotter sedan födseln led av ett hörsselfel. Vid ett sammanträde på universitetskliniken konstaterades att en operation inte skulle medföra någon bättring. Någon rådde henne till användning av Svenskdroppar. De skulle införas på bomull i hörselgången. Alla var mycket förvånade över att patienten 14 dagar senare kunde höra normalt. Ett brev från Graz, Steiermark, vill jag inte heller undanhålla mina läsare: »Genom en tillfällighet, eller rättare genom Guds ledning, kom jag på bussen i samtal med en överlycklig 74-årig man, som genom

Svenskdropparna fått hörselsinnet tillbaka, liksom »över en natt«. Han hade förlorat det under kriget 1944 efter en svår huvud- och hjärnskada. Tre gånger använde han sig av med dropparna fuktade bomullstussar, som han förde in i hörselgångarna ... « (Sådana rapporter kan beläggas genom brev.) En herre berättar: »En olyckshändelse medförde en skada i min högra arm. Svenskdropparna lindrade snabbt mina outhärdliga smärtor. - Mot dövhet i det ena örat hände det nästan ett under med Svenskdropparna. Jag hade endast fuktat örat två gånger; efter tioårig dövhet kunde jag åter höra väckerklockan gå.«

Hur många dövstumma skulle inte kunna få hjälp på ett så enkelt sätt! Och om det så bara var en enda som kunde återfå sin hörsel!

Efter ett föredrag berättade en besökare att hon under två år hade lidit av en ringmuskelförslappning i tarmen. Läkarna ansåg åkomman som irreparabel. Svenskdroppar tillsammans med lommeört läker muskelförtvining och andra svåra muskelsjukdomar. (Lommeörterna småhackas och får under 10 dagar stå på varm plats i brännvin. Samtidigt drickes dagligen fyra koppar daggekåpste och sex klunkar av kalmusrotte. På detta sätt läktes hennes åkomma på några dagar.

Vid ett telefonsamtal från Wien hörde jag en kvinna säga: »Jag får tacka så hjärtligt för 'era Svenskdroppar'!« Hon berättade att hon som 12-årig flicka vid en skolutflykt oavsiktligt fick ett slag av en klättersko i ansiktet. Den händelsen blev upphov till ett 40-årigt lidande med varbildning i käkbenet och mera än 16 operationer samt upprepade punkteringar. Hon måste avbryta studierna och kunde ej ägna sig åt ett önskat yrke. Under ständiga smärtor fick hon till sist sköta ett främmande hushåll. Efter 40 år läste hon vid fyllda 52 år om Svenskörter. Hon använde sig av omslag på käkområdet och är nu äntligen befriad från alla smärtor.

Ständigt blir jag tillfrågad om Svenskdroppar kan användas även vid strängt alkoholförbud. Enligt trovärdiga laboratorieundersökningar tar örterna övertaget över alkoholen och verkar som medicin. Alltså kan dropparna också i sådana fall användas utan skada. Man skall då endast börja med en tesked per dag och får emellanåt göra omslag med Svenskdroppar på lever- och njurområdet, (se Användningssätt efter »Gammal Handskrift«).

» G A M M A L H A N D S K R I F T « Svenskdropparnas läkande kraft i avskrift

1. Luktar man ofta på dropparna eller drar upp deras doft genom näsan, fuktar huvudkotan, lägger en fuktad tyglapp på huvudet, så fördriver de smärtor och yrsel samt stärker minnet och hjärnan.
2. De hjälper vid skumma ögon, tar bort rodnad och alla smärtor, också om ögonen är inflammerade, grumliga och oklara. De fördriver också fläckar och grå starr, om man i rätt tid fuktar ögonvrån eller lägger en med dropparna fuktad tyglapp på de slutna ögonen.
3. Alla sorters kopper och utslag, också sårskorpor i näsan eller var eljest på kroppen botas, om man fuktar dem ofta och väl med dropparna.
4. Vid tandvärk blandar man en matsked droppar med litet vatten och behåller vätskan en stund i munnen, eller man fuktar den smärtande tanden med droppar på en liten lapp. Smärtan försvinner och rötan avtar sakta.
5. Blåsor eller andra skador på tungan fuktas flitigt, varigenom de inom kort kommer till läkning.
6. Om halsen hettar eller är sårig och det är svårt att svälja mat och dryck, tar man på morgonen, middagen och kvällen av dropparna, som man sakta låter rinna ned, så tar de bort hettan och läker

svalget.

7. Har man magkramp, så tar man en matsked av dropparna vid smärtanfall.
8. Vid kolik tar man tre matskedar långsamt efter varandra. Man känner snart lindring.
9. Dropparna fördelar gasbildning i kroppen och levern blir avkyld genom intagning av dropparna. De fördriver också alla åkommor i mage och inälvor och hjälper mot förstoppning.
10. De är också ett utomordentligt medel för magen om den inte smälter maten rätt eller inte kan behålla den.
11. Likaså hjälper de vid smärtor i gallan. En matsked dagligen morgon och kväll och på natten omslag med dropparna, tar bort bort alla smärtor.
12. Vid vattusot tar man under sex veckor en matsked i vitt vin morgon och kväll.
13. Vid smärtor i öronen och vid öronsusningar fuktar man en vaddtuss och stoppar den i örat. Det hjälper mycket bra och ger t o m tillbaka den förlorade hörseln.

61

38. Vid stark blodbrist återger de den förlorade ansiktsfärgen om man tar In dem på morgonen under en längre tid. De renar blodet, bildar nytt och främjar dess omlopp.
39. Reumatiska smärtor i lederna tas bort, om man tar dropparna på morgonen och på kvällen och lägger tyglappar på de smärtande ställena.
40. De läker förfrysta händer och fötter, också om det skulle finnas öppna sår. Så ofta som möjligt, särskilt på natten skall tyglappar fuktade med dropparna läggas på.
41. På liktornar lägger man fuktade bomullsbitar och håller det smärtande stället fuktig hela tiden. Efter tre dagar fallar de av eller man kan ta bort dem utan smärta.
42. De läker också bettsår av sjuka hundar eller andra djur, om man tar In dropparna, ty de botar allt och förintar alla gifter. På såret lägger man fuktiga lappar.
43. Vid pest och andra smittosamma sjukdomar är det bra, om man ofta under dagen tar In dropparna. De botar pestvullnader och pestbölder.
44. Den som Inte kan sova bra på nätterna skall ta dropparna före sänggående. Vid nervös sömnlöshet lägger man en fuktad tyglapp på hjärtområdet.
45. En berusad kan man få nykter ögonblickligen med två matskedar av dropparna.
46. Den som dagligen, morgon och kväll, tar medlet, behöver Inga andra mediciner, ty dessa droppar stärker kroppen, friska upp nerverna och blodet, tar bort skakningar i händer och fötter; kort sagt, de tar bort över huvud taget all sjukdom, kroppen förblir spänstig, ansiktet ungdomligt och vackert.

Viktigt: Alla angivna mängder skall vid användning förtunnas med örtte eller vatten.

Ur innehållet i den »gamla handskriften« framgår hur läkekraftig de Svenska örternas sammansättning är. Man kan med rätt säga, att det knappast finns en sjukdom som Inte kan läkas med »Svenskdropparna«. I varje fall gäller de som grundlag för varje behandling.

ANVÄNDNING SSÄTT

Invärtes:

Förebyggande tar man enligt anvisningarna i den »Gamla Handskriften* morgon och kväll en tesked i litet örtte eller vatten. Vid Illamående eller olika åkommor kan man ta 3 teskedar, och vid elakartade sjukdomar tar man 2 - 3 matskedar dagligen på följande sätt: Man tar en matsked i 1/3 i vätska fördelat på 1/2 timma före och 1/2 timma efter varje måltid.

Omslag med

Svenskdroppar: Efter behov tar man en mindre eller större bit bomull eller cellstoff, fuktad med Svenskdroppar och lägger det på det sjuka stället, som man först har gnidit In med flott eller ringblornsolja. På detta läggs som skydd för kläderna en något större bit plast. Till sist binder man över en duk, eller man lindar om med en binda. Om Inga besvär är märkbara, kan omslaget ligga kvar över natters. När det hela tagits bort, pudrar man huden. Skulle känsliga personer få Irritationer i huden, måste placeringen av omslag avkortas eller tidvis avbrytas. Personer, som lider av allergi skall ej använda plastvävnader utan endast dukar. Man får dock Inte glömma att före användningen gnida in flott eller

salva på stället. Har klåda redan uppstått, behandlas denna bäst med ringblomsalva.

Schwedenbitter = S V ENS KD R O P PA R (den stora satsen)

Många gånger har jag blivit tillfrågad om jag inte i bokens nya upplaga ville återpublicera det stora receptet av »Schwedenbitter«. Jag har inte kunnat besluta mig för detta, eftersom alla goda resultat jag anfört i boken har åstadkommit med hjälp av den lilla satsen. Givetvis har även örterna enligt den stora satsen kunnat användas framgångsrikt.

14. Om en kvinna lider av smärtor under havandeskapet, ger man henne på morgonen under tre dagar en matsked av dropparna i rött vin. En halv timme senare må hon gå ut i naturen och efter detta kan hon äta frukost, men inte mjölk. Tillsammans med mjölk skall örterna Inte användas.
15. Om man under de sista 14 dagarna av havandeskapet tar en matsked av medlet morgon och kväll, driver det på födseln. För att lättare få ut efterbördens, ger man bamsängskvinnan varannan timma en kaffesked tilldess att efterbördens avgår utan smärtor.
16. Uppstår det inflammationer i bröstvårtorna när mjölken rinner till, går de snart tillbaka efter påläggning av tyglappar fuktade med dropparna.
17. De fördriver kopporna i barnåldern. Man ger av de utspädda dropparna efter barnets ålder. Är kopporna för torra i början, fuktar man dem ofta; några ärr blir det inte.
18. De hjälper barn och vuxna mot mask, och de fördriver t o m binnikemask; de måste dock ges efter barnets ålder. En med dropparna fuktad tyglapp binds över naveln och hålls ständigt fuktig.
19. Vid gulsot blir man mycket snart av med besvären, om man tre gånger dagligen tar en matsked av dropparna och gör omslag på den uppsvällda levern.
20. De löser all kramp i ådrorna (hemorrojder), hjälper njurarna, tar utan någon vidare kur alla hypokondriska vätskor ur kroppen, hjälper vid melankoli och depression och ökar aptiten och matsmältningen.
21. De vidgar också de inre skadade ådrorna (hemorrojderna), om man fuktar dem ofta, och mjukar upp dem inifrån genom intagning i synnerhet före sänggående. Utvärtes lägger man på en med dropparna fuktad bomullsbit. Det gör blodet lättflytande och hjälper mot svedan.
22. Om någon ligger medvetslös, öppnar man munnen, ger en matsked av dropparna, och den sjuke kommer snabbt att vakna.
23. Medlet fördriver också småbarnssjukdomen »de stilla kramperna« (frassen) genom intagning; sjukdomen avtar efter hand.
24. Vid lungsot tar man varje morgon på fastande mage av dropparna och fortsätter kuren under sex veckor.
25. Om en kvinna förlorar sin månadsreglering eller hon har den för starkt, tar hon dropparna tre gånger per dag, vilket hon upprepar 20 dagar, så avtar det som är för mycket och utjämnas det som är för litet.
26. Mediet hjälper också mot vita flytningar.
27. Har någon fallandesjuka (epilepsi), måste denne vid anfallet få dropparna. Den sjuke bör ej använda andra medel, ty dropparna stärker de angripna nerverna samt hela kroppen och tar bort allt det sjuka. 28. De botar förlamningar, fördriver yrsel och illamående.
29. De hjälper också vid de hettande kopporna och ros.
30. Har någon feber, är het eller kall och är helt matt, så ger man en matsked av mediet; den sjuke kommer att repa sig inom kort, såvida man inte har belastat kroppen med andra medel. Pulsen blir starkare om febern varit än så hög, och den sjuke kommer snart att känna sig bättre.

31. Dropparna läker också kräfta, gamla kopper och vårtor samt spruckna händer. Är ett sår gammalt, varigt och med dödkött, så tvättar man allt mycket väl med vitt vin och lägger en med dropparna fuktad tyglapp på såret. Det tar bort svullnaden och smärtorna samt dödköttet och såret börjar läka. 32. De läker utan fara alla sår om man fuktar dem ofta, de må ha blivit till genom hugg eller stick. Man tar en tygbit, dränker in den med dropparna och breder den över såren. De tar bort smärtorna inom kort, hindrar uppkomst av brand eller röta och läker också gamla sår som blivit till genom skottskada. Gäller det djupa sår, så spruter man dropparna in i såren, som inte nödvändigtvis måste rengöras före. Genom att flitigt lägga på fuktiga lappar, inträder läkningen inom kort tid.
33. De tar bort alla ärr, också om de är mycket gamla, samt sår och snittmärken, om man fuktar dem upp till 40 gånger. Sår som har läkts med dessa droppar, lämnar inga ärr efter sig.
34. De läker alla fistlar, också om de verkar vara obotliga. Skadan kan vara hur gammal som helst. 35. De läker alla brännskador om de orsakats av eld, hett vatten eller fett. Skadorna fuktas flitigt! Det bildas inga blåsor. Hettan tas bort, och redan befintliga varfyllda blåsor läks helt.
36. De hjälper mot bölder och fläckar, de må ha uppkommit genom stöt eller slag.
37. Om någon inte kan äta med god aptit, så återställer de den förlorade smaken. 62